အတွဲ - ၃။ အမှတ် - ၉။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

တောင်သူ လယ်သမား နေ့

(မတ်လ ၂ ရက်)

၁၃၃၂ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၃ ရက် (၂၇-၂-၇၁)

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

(ရွှေရင်ဆို့လယ်)မှ........→

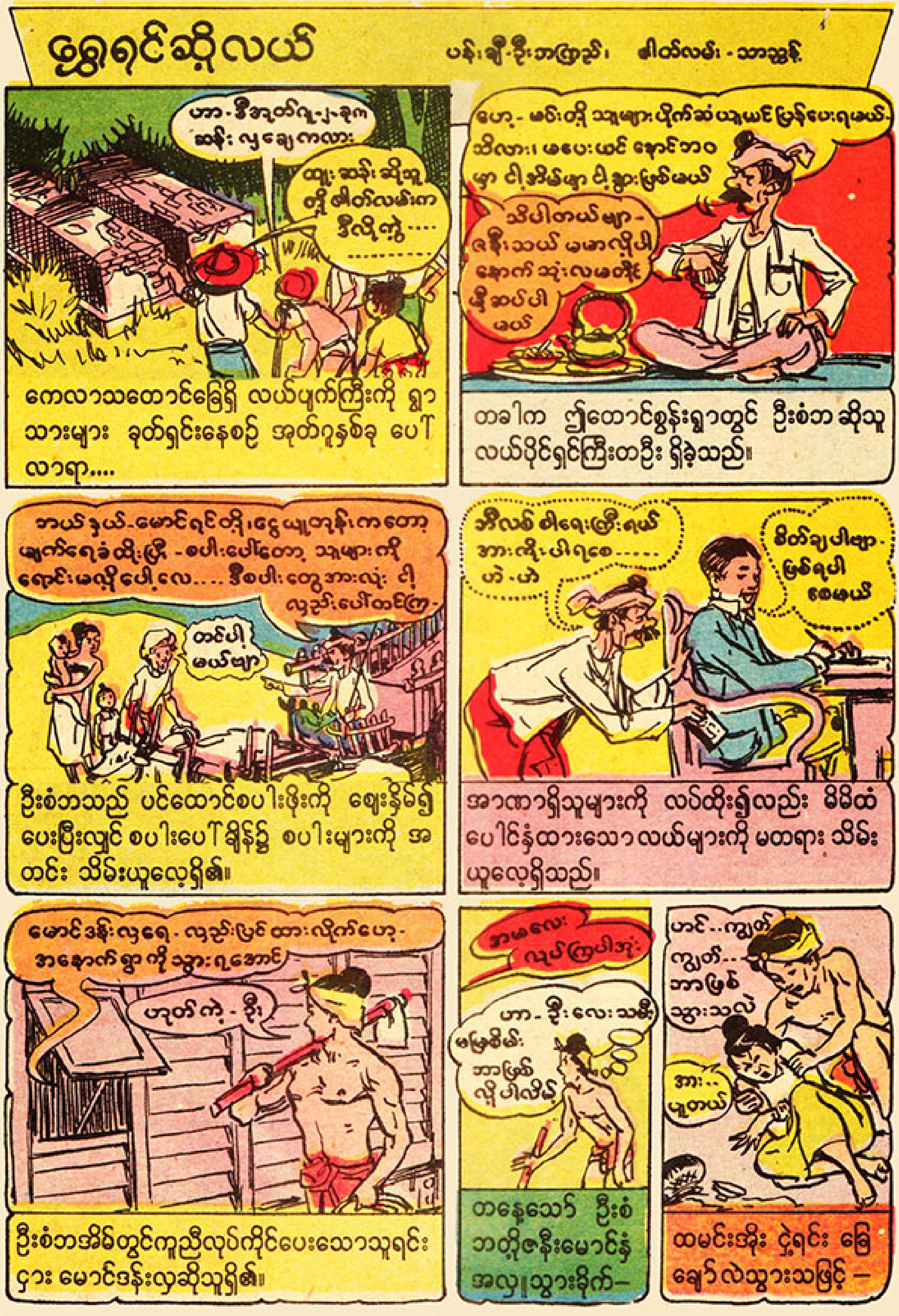
ဖွတ်ရှင်ဆိုလယ်
ပန်းချီ-ဦးဘကြည်၊ ဇါတ်လမ်း - သာဆွန့်
ဟာ-ဒီအုတ်ဂူ-၂-ခုက ဆန်းလှချေကလား
ထူးဆန်းဆိုသူ တို့ ဇါတ်လမ်းက ဒီလိုကွဲ....
ကေလာသတောင်ခြေရှိ လယ်ပျက်ကြီးကို ရွာသားများ ခုတ်ရှင်းနေစဉ် အုတ်ဂူနှစ်ခု ပေါ်လာရာ....
ဟေ့-မင်းတို့ သူများပိုက်ဆံယူရင် မြန်မြန်ပေးရမယ် သိလား၊ မပေးရင် နောင်ဘဝမှာ ငါ့အိမ်မှာ ပဲ့ နွားဖြစ်မယ်
သိပါတယ်မျာ - ဖနီးသယ် မမောလိုပါ နောက်သုံးလမတိုင် မှီ ဆပ်ပါမယ်
တခါက ဤတောင်စွန်းရွာတွင် ဦးစံဘ ဆိုသူ လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးတဦး ရှိခဲ့သည်။
ဘယ်နှယ်-မောင်ရင်တို့၊ငွေယူတုန်းကတော့ မျက်ရည်ခံထိုးပြီး - စပါးပေါ်တော့ သူများကို ရှောင်းမလိုပေါ့လေ.... ဒီစပါးတွေအားလုံး ငါ့ လှည်းပေါ်တင်ကြ -
တင်ပါ့ မယ်မျာ
ဦးစံဘသည် ပင်ထောင်စပါးဖိုးကို ဈေးနှိမ်၍ ပေးပြီးလျှင် စပါးပေါ်ချိန်၌ စပါးများကို အတင်း သိမ်းယူလေ့ရှိ၏။
အီးလစ် စာရေးကြီးရယ် အားကိုးပါရစေ----- ဟဲ-ဟဲ
စိတ်ချပါမျာ- မြန်ရပါ စေမယ်
အာဏာရှိသူများကို လပ်ထိုး၍လည်း မိမိထံ ပေါင်နှံထားသော လယ်များကို မတရား သိမ်းယူလေ့ရှိသည်။
မောင်ဒန်းလှရေ - လှည်းပြင်ထားလိုက်ပေ့ - အနောက်ရွာကို သွားရအောင်
ဟုတ်ကဲ့ - ဦး
ဦးစံဘအိမ်တွင်ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးသောသူရင်းငှား မောင်ဒန်းလှဆိုသူရှိ၏။
အမလေး လှပ်ကြပါအုံး
ဟာ-ဦးလေးသမီး မမြစိမ်း ဘာဖြစ် လို့ပါလိမ့်
တနေ့သော် ဦးစံဘတို့ဇနီးမောင်နှံ အလှူသွားခိုက်—
ဟင်...ကျွတ် ကျွတ်... ဘာဖြစ် သွားသလဲ
အား... မူးတယ်
ထမင်းအိုး ငှဲ့ရင်း ခြေချော်လဲသွားသဖြင့် —

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကိုဒန်းလှရယ်...... ကျမ မြင့်-ထူပျူသွားတာဘဲ.
ကျေးဇူး တင်စရာမလိုပါဘူး .... စောင့်ရှောက်ရမယ့်ဝတ္တရားရှိတယ်မဟုတ်လား
လက်ထမရည်ပူ လောင်သွား၍ ကွမ်းရွက်နှင့်သကြားရည်ဆွတ်ပေးရ၏။
ဟိတ်.......။ ကိုဒန်းလှ လန့်သွားတယ်ဟုတ်လား ....ဖဲ
မြစိမ်းကိုပန်းချူပေးနော်....
ထိုနောက်ပိုင်း၌ မောင်ဒန်းလှနှင့် မမြစိမ်းတို့သည် လူငယ်ဘာဝ မေတ္တာမျှသွားကြ၏။
မယ်မြရေ... မင့်သမီးနဲ့ဒန်းလှ-ခွဲမရယင်ငါတော့ ယင့်ယင့်ကလေးနဲ့ခွဲရမှာဘဲ
ကိုစံဘ သဘောဘဲလေ ကျမလဲပြောတာဘဲ
မောင်ဒန်းလှနှင့် မမြစိမ်းတို့ ချစ်ကြိုက်နေကြောင်း ဦးစံဘသိရှိသွားပြီး မကြာမီ –
မောင်ဒန်းလှ..... မင်းတို့ယူငယ်ချင်းကိစ္စကိုလဲငါမခွဲပါဘူး၊ဒါပေမယ့်မောင်ဒန်းလှ-အစွမ်းလေးတော့ပြစေချင်တယ်ကွဲ... ဟိုမှာဦးလယ်တွေဟာ...အရှေ့ဘက်ထန်းသုံးပင်ကစပြီး-အနောက်ဘက်-ဧဘောင်ညိုပင်ကြီးအထိဘဲကွဲ......
တနေ့တွင် ရပ်ရွာလူကြီးများရှေ့၌ ဦးစံဘက မောင်ဒန်းလှအား....
အဲ........နေထွက်ချိန်ကစပြီး နေဝင်ချိန်အထိအပြီးရိတ်ရမယ်။ရိတ်နိုင်ယင်-လယ်ရော-သမီးရော...
ကောင်းပြီ-ကျနော်သဘောတူပါတယ်
ကိုစံဘကြီးအကောက်ကြံတာကွ.......
အို-မဖြစ်နိုင်တဲ့ဥစ္စာ
လှ့မြေမှာ-ဒန်းလှ-တဲ့...စန်းထတဲ့လှမော်......မှန်းဆလို့ တျပျော်မယ်...လှပေါ်မှာထိပ်သီး.......
ကိုဒန်းလှ ကျမ ပုဝါလေးရင်မှာစည်းပြီးလုပ်ပါ...
ချိန်းဆိုထားသော နေ့သို့ ရောက်သော်....

ဒန်းလှ - ကွ - ဒန်းလှ
ကြိုးစါးလိုက် ဘသား
စိတ်မှာသာ ဆက်ရိတ်သွား
ဒို့ - နောက် က လိုက် - ကောက် လှိုင်း စည်း မယ်
အောင်ပြီ... အောင်ပြီ
တနေကုန်စပါးရိတ်ပြီး တောင်ဆွယ်နေကွယ် လုအချိန်၌ ညောင်ညိုပင်သို့အရောက်တွင်....
ကိုဒန်းလှ - ကိုဒန်းလှ -
ဟင် - လုပ်ကြပါအုံး.... ကိုဒန်းလှ အသက်မရှိ
တော့ဘူး ရှင့်............ရက်စက်လှချီကလား
အမေရယ်......
ဟီး ...ဟီး....
မောင်ဒန်းလှမှာအမောဆို့ပြီးလဲသွားတော့၏။
မကြာပါဘူး ...မမြစိမ်းလဲ ရင်ကွဲနာကျ
သေရှာတာပါဘဲ..... အဲဒီလူတွေဟာ.....
မောင်ဒန်းလှ နဲ့ မမြစိမ်း တို့ရဲ့ လူတွေပေါ့....
နောက် တော့ ကိုစံဘ
ကြီးလဲ စိတ်နောက်
သွားတယ်....
ဒါကြောင့် ဦးစံဘကြီးကိုစိတ်
နာပြီး - ဒီလယ်တွေကိုဘယ်
သူမှမလုပ်လို့ - လယ်တွေ
ရလို ကော
ကျန်တာ
ကွဲ....
ဘကြီးဖြိုးပြော၍ဆုံးသည်နှင့်-
တော်လှန်ခဲ့တာ ဒို့လယ်သမား
ရွာသူရွာသားတို့လည်း တခဲနက်ဟစ်အော်ကြွေးကြော်လျက် ဆက်လက်၍ ခုတ်ထွင်ကြလေ၏။

ပန်းချီ
သာကေတ ရွှေမြို့တော်ကြီးကား သာယာ အေးချမ်းလှပေသည်။
ရွှေမြို့တော်ကြီးမှာ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိစေရ- ရှိလျှင် မိက သေဒဏ် အပြစ်ပေးမည်
ဘုရင်ကြီးသည် အဖက်ဖက်မှ အပြွသဘော ပါသော အမိန့်များ ထုတ်ထားလေသည်။
သူခိုး - သူခိုး လိုက်ဟ မလွတ်စေနဲ့
သူခိုးကိုမိ၍ အကျဉ်း ချထားလိုက်လေ၏။
မင်းတော့ သေဒဏ်အပေး ခံရမှာဘဲကွ
သူခိုးသည် များစွာ နောင်တရလျက် ရှိ၏။
ငါဟာ အလုပ်လုပ် မစားဘဲ- ခိုးမိတာ မှားပြီ-- ငါ အလုပ်လုပ် စားယင်- ခုလို ဒုက္ခ မရောက်ဘူး
၎င်းသည်ကို အမတ်ကြီးတဦးက ကြားလေရာ—
အင်း ဒီကိစ္စကို ပြန်စဉ်းစားဖို့ လိုမယ်- ဒီလိုအမှုအသေး အမှားကို သတ်မိန့်ပေးဘို့ မသင့်ဘူးဗျ

တကယ်လို့ သတ်ဖိန့်ပေးက - လူတဦးရဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးရချိမ့်မည် - ထို့အတူ ရွှေမြို့တော်မှာလဲ - လူဦးရေ များပြား လှသည် မဟုတ် ---
သူတပါးတိုင်းပြည်မှ စစ်မက်ခင်း လာသော် ကျွ်ုမျှ လူဦးရေကလေး ဖြင့် တွန်းလှန်နိုင်ရန် ခက်ခဲမည် -- ဒါကြောင့် ကျွ်ု သတ်ဖိန့် ပျက်ပြယ်ရန် ဘုရင် အား တင်လျှောက်မှာဘဲဗျ၊
ထိုအကြောင်းကို ဘုရင်ကြီး ကြားသိသော် –
အမတ်ကြီးက သတ်ဖိန့် ဖျက်ပေး ရန် တင်လျှောက် ပါလိမ့်မယ်
အော် - ဒီလိုလား
အင်း -- အမတ်ကြီးသည် - သတ်ဖိန့် ပျက်ပြယ်ရန် ငါ့အား တင်လျှောက် တော့မည် - သူမကြံတတ် - မတား တတ် အောင် - ငါ စီစဉ်ထား မှဘဲ
ညီလာခံ ဝင်ချိန်တွင် ဘုရင်ကြီး သည် အမတ်ကြီးအား အကဲခပ်နေပြီး –
အမတ်ကြီး မကြံတတ်အောင် အပိုင်ပြောမှဘဲ
အမတ်ကြီး - သူခိုးကို သေဒဏ် အပြစ်ပေးမည့်အကြောင်း နှင့် ပတ်သက်၍ သင်စဉ်းစား တွေးတောနေသည်မဟုတ်လား

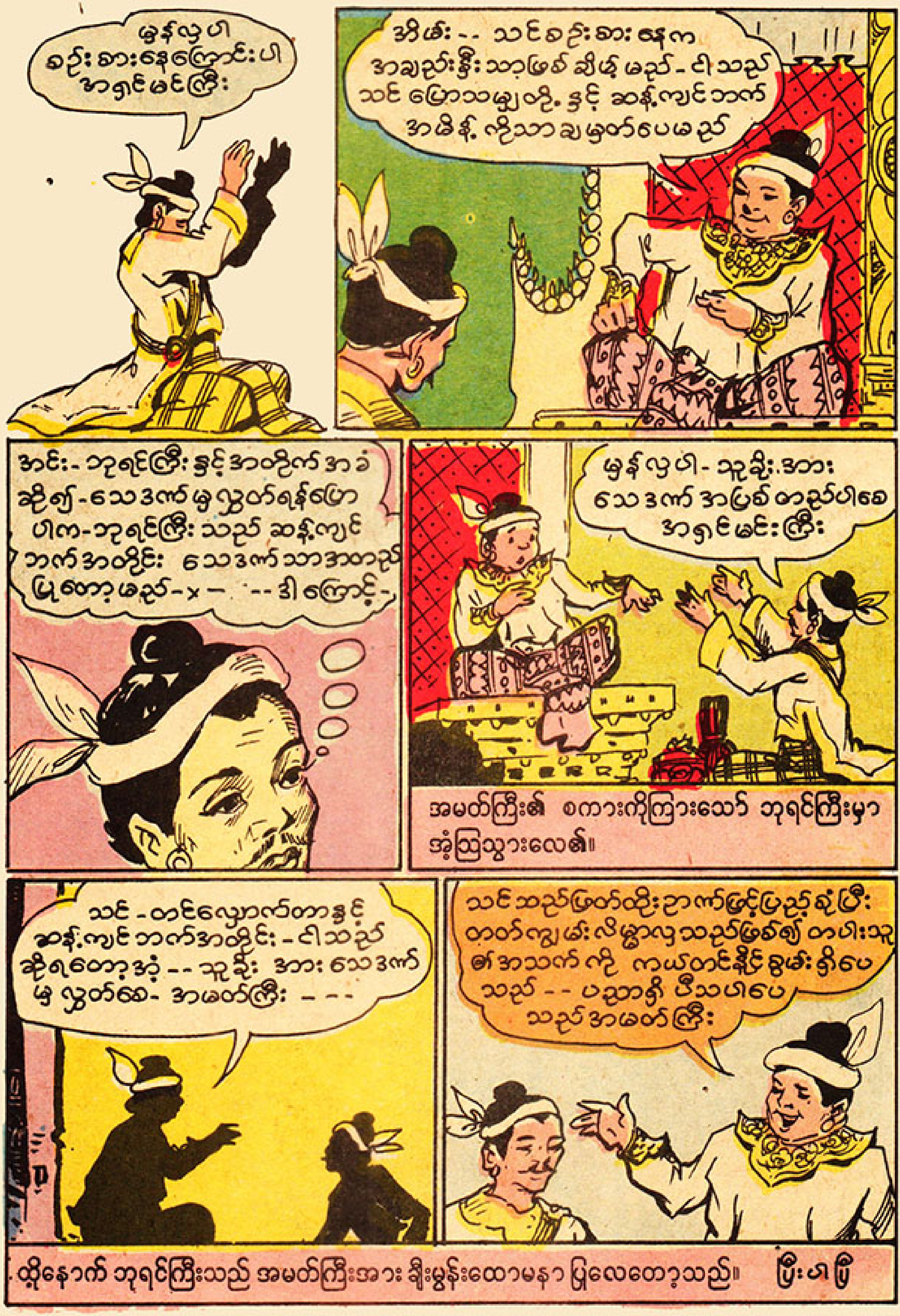

မှန်လှပါ ခေါင်းစားနေကြောင်းပါ အရှင်မင်းကြီး
အိမ်း -- သင်ခေါင်းစားနေက အချည်းနှီးသာဖြစ်ပါလိမ့်မည် - ငါသည် သင်ပြောသမျှတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အဓိပ္ပာယ်ကိုသာ ချမှတ်ပေမည်
အင်း - ဘုရင်ကြီးနှင့် အတိုက်အခံ ဆို၍ - သေဒဏ်မှ လွတ်ရန်ပြောပါက - ဘုရင်ကြီးသည် ဆန့်ကျင်ဘက်အတိုင်း သေဒဏ်သာ အတည်ပြုတော့မည် - x - --ဒါကြောင့် -
မှန်လှပါ - သူခိုးအား သေဒဏ်အပြစ်တည်ပါစေ အရှင်မင်းကြီး
အမတ်ကြီး၏ စကားကိုကြားသော် ဘုရင်ကြီးမှာ အံ့ဩသွားလေ၏။
သင် - တင်လျှောက်တာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်အတိုင်း - ငါသည် ဆိုရတော့အံ့ -- သူခိုး အား သေဒဏ်မှ လွတ်စေ - အမတ်ကြီး ---
သင်သည်ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ဖြင့်ပြည့်စုံပြီး တတ်ကျွမ်းလိမ္မာလှသည်ဖြစ်၍ တပါးသူ၏ အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်စွမ်းရှိပေသည် -- ပညာရှိ ပီသပါပေသည် အမတ်ကြီး
ထို့နောက် ဘုရင်ကြီးသည် အမတ်ကြီးအား ချီးမွမ်းထောမနာ ပြုလေတော့သည်။ ပြီးပါပြီ

ပြည်သူ့ ရဲတပ်ဖွဲ့

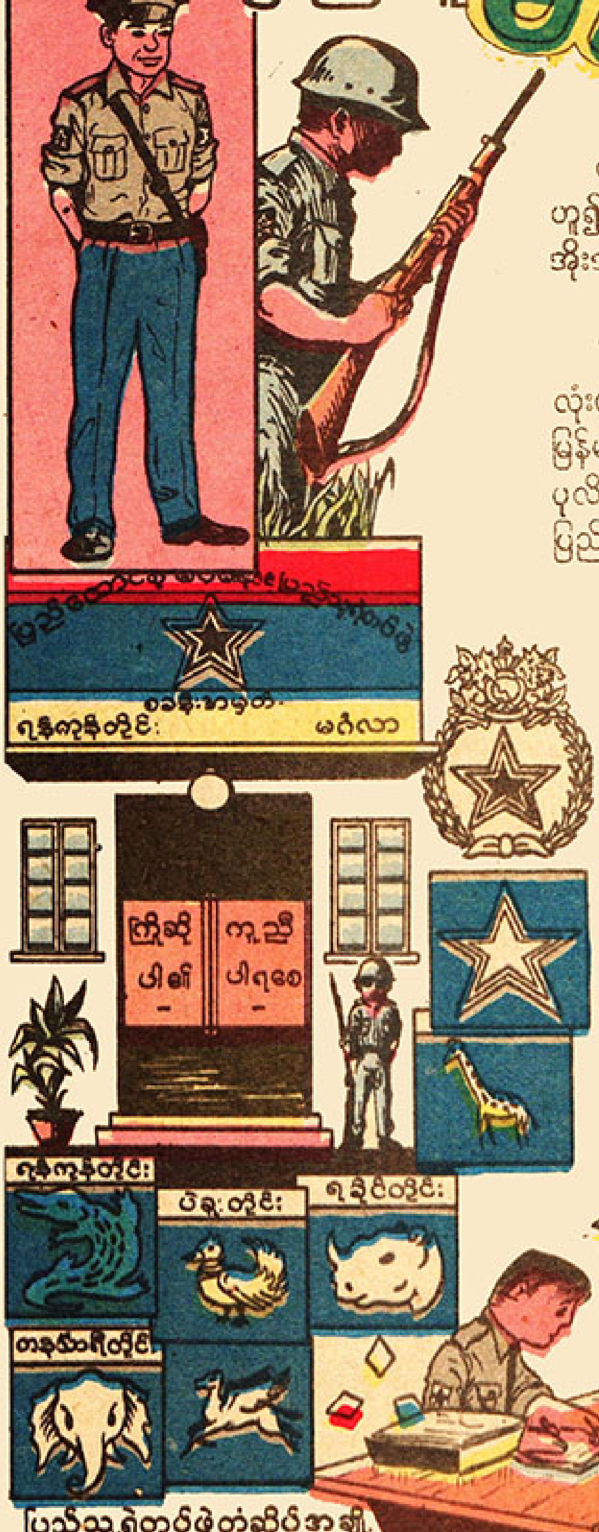

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့တံဆိပ်အချို့

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံအစိုးရတိုင်းသည် ရဲအဖွဲ့ဟူ၍ ဖွဲ့စည်းလျက် နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့၏ အသက်အိုးအိမ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လျက် ရှိသည်။

''ပုလိပ်'' ဟူသောအမည်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးကို အသံလှယ်ယူထားသော အမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးသောအခါ ယခင်ပုလိပ်အဖွဲ့ကို ရဲအဖွဲ့ဟူ၍ ခေါ်သည်။ ယခုအခါ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဟု ခေါ်ကြသည်။

လူတို့၏ အသက် အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို စောင့်ရှောက်ရေးအတွက်၎င်း၊ တရားဥပဒေ အုပ်စိုးရေးနှင့် ရပ်ရွာ ငြိမ်ဝပ် ပိပြားရေးအတွက်၎င်း ရဲတပ်ဖွဲ့သည် အလွန် အရေးကြီးသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် စကားပြော ကြေးနန်းအမှတ် ''၀၀၉'' ကို လှည့်ပေးရုံနှင့် ရဲ ဌာန ချုပ် ထံ သတင်း ပို့နိုင်သည်။ ရဲအကူအညီလိုက ချက်ချင်း တောင်းဆိုနိုင်သည်။

ရဲများသည် တရားဥပဒေကို ရိုသေလေးစားသူတို့၏ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည်။ လူတို့အား လမ်းအန္တရာယ်မှ၎င်း၊ လူဆိုးတို့၏ အနှောင့်အယှက်မှ၎င်း ကင်းလွတ်စေရန် ရဲများက အစဉ်သဖြင့် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ကြသည်။

အမျိုးသမီး ရဲမေနှင့် ဒု-လုံခြုံရေးမှူး တို့သည်လည်း လမ်း ကြီးကြပ်ရေး၊ မှုခင်း စုံထောက်ရေး ဝတ္တရားများကို ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက် လျက်ရှိသည်။

လက်ဗွေပုံစံထိန်းသိမ်းသည့်လုပ်ငန်းမှရဲမေ

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တို့သည် လမ်းပေါ်၌ မတော်တဆ တိုက်ခိုက်မိရာသို့၎င်း၊ မီးလောင်ရာသို့၎င်း၊ ရေနစ်ရာသို့၎င်း ဦးစွာရောက်အောင်သွား၍ အကူအညီ ပေးသည်။

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တို့သည် သူနာပြုအတတ်၊ မီးသတ် အတတ် အစရှိသော လူမှုဝန်ထမ်း အတတ်များကိုလည်း တတ်ကျွမ်း ထားရသည့် ပြည်သူ့ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့သည် ၂၄ နာရီပတ်လုံး ပြည်သူ လူထု၏ အသက် အိုးအိမ်စည်းစိမ် လုံခြုံမှုကို ထက်စွန့်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်နေသူများ ဖြစ်ပေသည်။

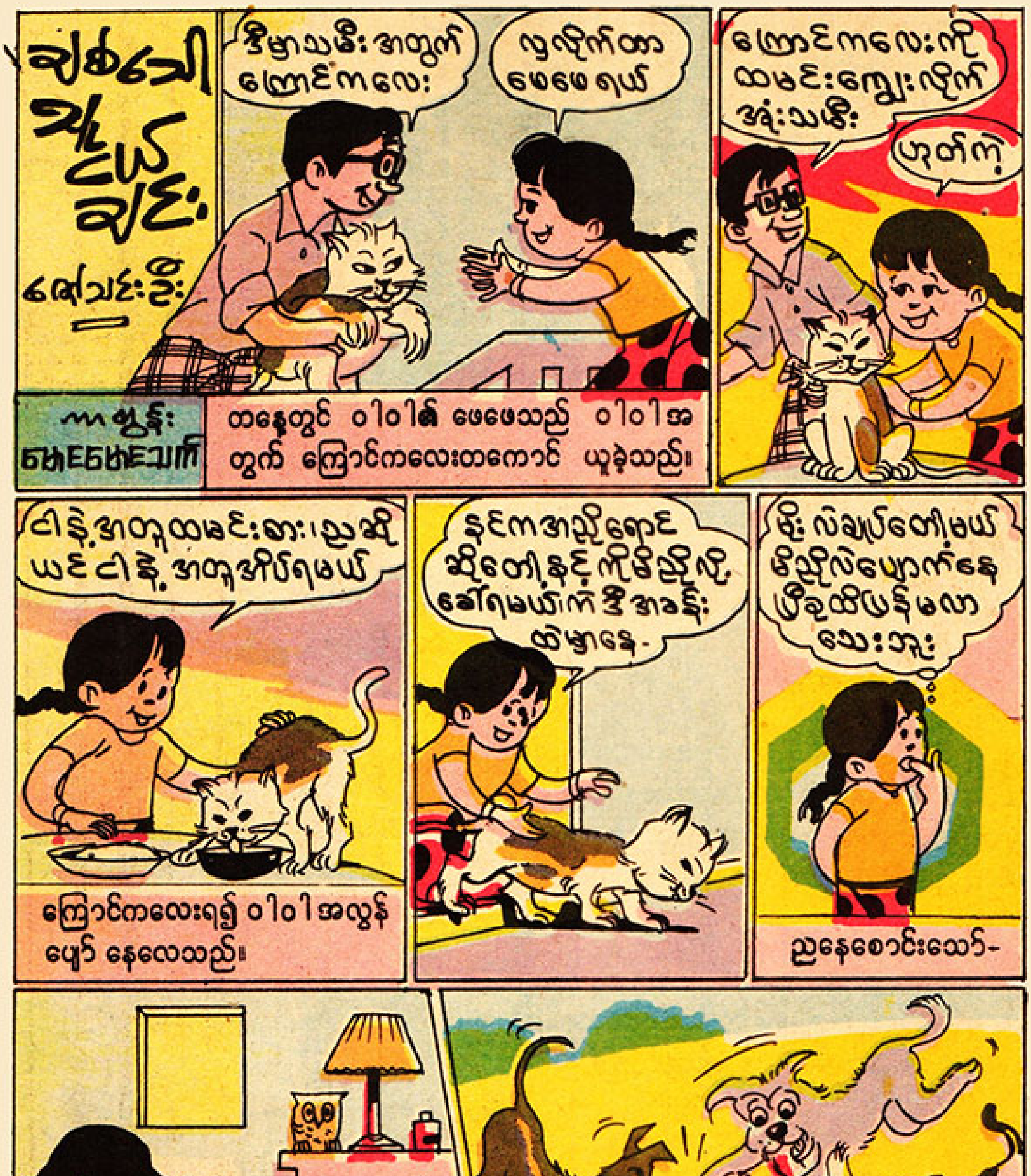

ချစ်သော
သူငယ်ချင်း
ဇော်သင်းဦး
ကာတွန်း
ဒီမှာ သမီး အတွက် ကြောင်ကလေး
လှလိုက်တာ ဖေဖေရယ်
တနေ့တွင် ဝါဝါ၏ ဖေဖေသည် ဝါဝါအတွက် ကြောင်ကလေးတကောင် ယူခဲ့သည်။
ကြောင်ကလေးကို ထမင်းကျွေးလိုက် အုံး သမီး
ဟုတ်ကဲ့
ငါနဲ့ အတူ ထမင်းစား၊ ညဆို ယင် ငါနဲ့ အတူ အိပ်ရမယ်
ကြောင်ကလေးရ၍ ဝါဝါအလွန် ပျော်နေလေသည်။
နင်က အညိုရောင် ဆိုတော့ နင့်ကို မိညိုလို့ ခေါ်ရမယ်၊ ကဲ ဒီ အခန်း ထဲမှာနေ-
မိုး လဲချုပ်တော့မယ် မိညိုလဲ ပျောက်နေ ပြီ ခုထိ ပြန်မလာ သေးဘူး
ညနေစောင်းသော်-
ဝါဝါသည် မိညိုကိုစောင့်ရင်း အိပ်ပျော် သွားလေသည်။
မကြာမီ အိမ်ရှေ့မြေပေါက်ဆီမှ မိညိုကိုခွေးများ ဝိုင်းလိုက်သံကြောင့်-

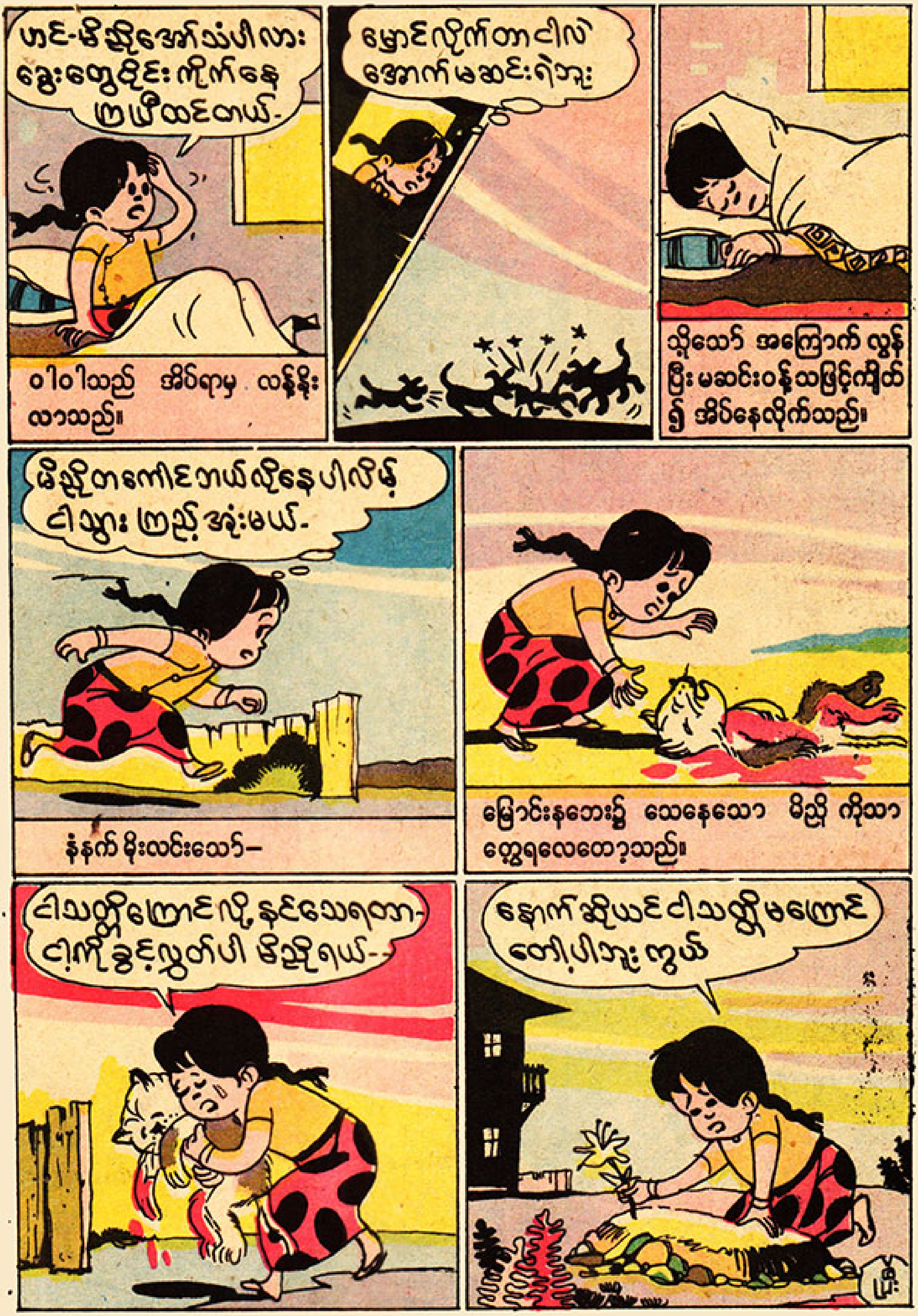
ဟင်-မိညိုအော်သံပါလား ခွေးတွေဝိုင်းကိုက်နေ ကြပြီထင်တယ်-
ဝါဝါသည် အိပ်ရာမှ လန့်နိုး လာသည်။
မျှော်လိုက်တာငါလဲ အောက်မဆင်းရဲဘူး
သို့သော် အကြောက် လွန် ပြီး မဆင်းဝံ့သဖြင့်ကျိတ် ၍ အိပ်နေလိုက်သည်။
မိညိုတကောင်ဘယ်လိုနေပါလိမ့် ငါသွားကြည့်အုံးမယ်-
နံနက် မိုးလင်းသော်—
မြောင်းနဘေး၌ သေနေသော မိညို ကိုသာ တွေ့ရလေတော့သည်။
ငါသတ္တိကြောင်လို့ နင်သေရတာ- ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ မိညိုရယ်--
နောက်ဆိုယင်ငါသတ္တိမကြောင် တော့ပါဘူးကွယ်

အလွယ်
မလိုက်
တော့ပါ
မောင်မောင်ဝင်း
နောက်နေ့ ကျယင် မြန်မာပြည်မြေပုံ
အိမ်ကဆွဲခဲ့ကြနော်
အိမ်စာကြည့်ခန်းတွင်
ပျင်းတယ်-ထပ်ဆွဲ
တာဘဲကောင်းတယ်
နောက်တနေ့ ကျောင်းသို့ရောက်သော် –
ခင်မောင်ဇော် ဆွဲတဲ့ပုံ အကောင်း
ဆုံးဘဲ
ငါထပ်ဆွဲတာကို ဆရာမ
မသိဘူး
ရက်အတော်ကြာ၍ စာမေးပွဲတွင် မြန်မာပြည်
မြေပုံ ဆွဲခိုင်းရာ....
မြေပုံကို အလွတ်
မဆွဲတတ်ဘူး။ ငါ
အလွယ်လိုက်မိတာ
မှားတာဘဲ

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား

တက္ကသိုလ် ကြည်မော်

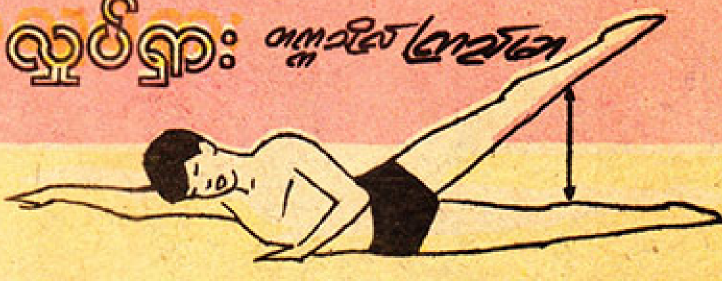

၄။ ပေါင် လေ့ကျင့်ခန်း

လှုပ်ရှားမှု နည်းပါးသော ပေါင် အတွင်းသားများအတွက် ဤလေ့ကျင့်ခန်းသည် ထိရောက်လှ၏။

လေ့ကျင့်ခန်း ၁

ကြမ်းပြင်ပေါ် စောင်းလျက်အိပ်၊ ကြမ်းနှင့်ထိသော လက်တဖက်ကို ခေါင်းရင်းဖက်သို့ ဆန့်ထား၊ ကျန် လက်တဖက်က ကိုယ်ကို ထိန်းထား။

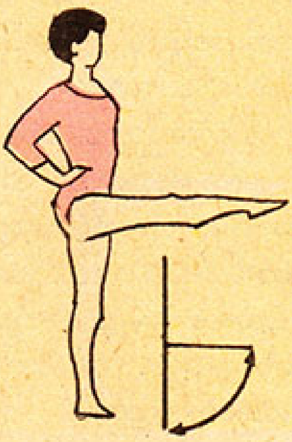

အပေါ်ဖက်မှ ခြေထောက်ကို ပေါင်ရင်းမှနေ၍ ထဖြည်းဖြည်း ကား၍ မြှောက်ယူ၊ပြန်ချ။(၈)ကြိမ်လုပ်။

နောက်တဖက်သို့ ပြန်စောင်းအိပ်၊ ရှေးနည်းတူ ခြေကို မြှောက်လိုက် ချလိုက် လုပ်။

လေ့ကျင့်ခန်း ၂

(က) ခြေစုံရပ်၊ ခါးထောက်၊ ခြေထောက်ကို ပေါင်ရင်းမှနေ၍ ရှေ့သို့ဆန့်ပြီးမြှောက်၊ မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်အောင်မြှောက်၊ ပြန်ချ။ ကျန်ခြေတဖက်ကိုလည်း ထိုအတိုင်းလုပ်။

(ခ) ခြေစုံရပ်၊ ခါးထောက်၊ ခြေထောက်ကို ဘေးသို့ ဆန့်ထုတ်ပြီး မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်အောင်မြှောက်၊ ပြန်ချ။ ကျန်တဖက်ကိုလည်း ထိုအတိုင်းလုပ်။

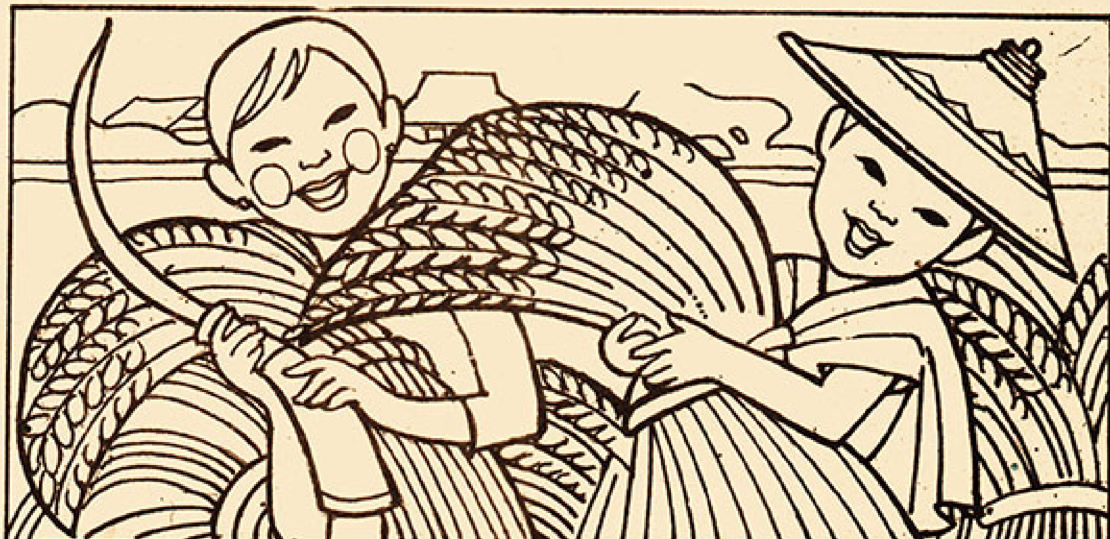

ဝါ၊ နီ၊ ပြာ၊ နက် ဆေးရောင်တို့ဖြင့် အရောင်ခြယ်ပါ။

ကိုယ့်အား ကိုယ့်မာန်

မန္တလေး-မောင်မြတ်သင်း

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တစု နံနက်စောစော ဘိုးသာဖိုး အိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ဘိုးသာဖိုးမှာ ကလေးများကို အလွန် ချစ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဘိုးသာဖိုး အိမ်သို့လာခဲ့ခြင်းမှာ တပို့တွဲလပြည့်နေ့ အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ်ဆောက်ရန်ကိစ္စအတွက် ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်စဉ် တပို့တွဲ လပြည့်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ရွာ ဘုရားရင်ပြင်ရှေ့ဝယ် ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်ဖြင့် ထမန်း ကျွေးပါသည်။ ဘေး တဖက်တွင် ကျွန်တော်တို့ ကလေးတွေအတွက် အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ် ထိုးပေး ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်များက ဘိုးသာဖိုးသည် ကလေး ချစ်တတ်သူပီပီ ကလေးများ၏ အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ်ကို သူကိုယ်တိုင်ဦးစီးကာ စံနစ် တကျ ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုလည်းအိုးစည်ဝိုင်းမဏ္ဍပ် ဆောက်လုပ်ရန် အတွက် ဘိုးသာဖိုးထံသို့ ကျွန်တော်တို့ တတွေ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘိုးသာဖိုး အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်မိကြသော အခါ ဘိုးသာဖိုးမှာ ထန်းပလပ်အရပ် ကလေးများထိုးနေပါသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ခါတိုင်းလို မရွှင်ပြပါ။ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကျွန်တော်တို့ကို ကြည့်နေပါသည်။ ခါတိုင်း ကလေးချစ်တတ်သော ဘိုးသာဖိုးကြီး စိတ် ပြောင်းသွားပြီလောဟုပင် တွေးတောစရာဖြစ်နေပါ၏။

“အဖိုး ကျွန်တော်တို့ အိုးစည်ဝိုင်းမဏ္ဍပ်ဆောက်ရအောင် လာပြောတာ” ဟုကျွန်တော်က အရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်သောအခါ

“ငါမအားဘူးဟေ့၊ မင်းတို့ဖာသာ ဆောက်ကြ ပေတော့၊ သွား သွား” ဟု ဘိုးသာဖိုးက ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြော၍ ကျွန်တော်တို့ကို နှင်ထုတ်ပါ တော့သည်။

ယခင်က ဘိုးသာဖိုးသည် ကျွန်တော်တို့ကို နှင်ထုတ်ဖို့ နေနေ သာသာ ဆတ်ဆတ်မျှ မပြော ဘူးပါ။ ကျွန်တော်တို့ တောင်းပန်ကြပါသေးသည်။ မရပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ဘိုးသာဖိုးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

တပို့တွဲလပြည့်ရန် သုံးရက်သာ လိုပါ တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ် ဆောက်လုပ်ရန် အလုပ် ရှုပ်နေပါသည်။ ဧည့်ခံမဏ္ဍပ်မှာ ပြီးလုနီးပါး ရှိနေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ်ကား တိုင်ပင် မထောင်ရသေးပေ။

ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်တို့မှာ တာဝန်ကိုယ်စီ ခွဲရတော့သည်။ လှမောင်ကြီးကို ဝါးခုတ်ရန်၊ သန်မာ၍ သစ်ပင်တက်ပိုင်သော ကျောက်ဒိုးကို ထန်းပင်တက်၍ ထန်းလက် ခုတ်ရန်၊ သာဉာဏ် နှင့် ကျော်မောင်ကို မဏ္ဍပ်တိုင် ထူဘို့အတွက် ပန္နက်ချ၍ ကျင်း တူးရန်၊ ကျန်လူများနှင့် ကျွန် တော်က အထွေထွေ လုပ်ရန်ကို တာဝန် ယူလိုက်ကြပါသည်။

ကိုယ့်တာဝန်နှင့်ကိုယ် ကျေ

ပြွန်စွာ လုပ်ဆောင် လိုက်၍ ကျွန်တော် တို့၏ အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ် ကလေးမှာ နှစ်ရက် အတွင်း၌ပင် ခါတိုင်းနည်းတူ ဖြစ်လာတော့၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့မှာ ဤမျှနှင့်မကျေနပ်ကြသေးချေ။ ပွဲအတွက် ကြားတရက်လိုသေး၍ ထိုတရက် အတွင်း အစီအစဉ်တခု တိုးလုပ်ရန် စဉ်းစား ကြပါသည်။

"ဒီနှစ်တော့ ဒို့ လက်စွမ်းပြကြရပြီ။ ခါတိုင်းထက် ပိုပြီး လုပ်မှဖြစ်မယ်ကွ"ဟု ကျောက်ဒိုးက ဆိုသည်။

"ကိုင်း–ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"ဟု ကျော်မောင်က မေးလိုက်သည်။

"နဖူးစည်းကို ရိုင်ရက်ပြီး ပတ်မယ်ကွာ။ ပြီးတော့ အုန်းလက်ကိုရက်ပြီး ပန်းဆွဲချမယ်။ မျက်နှာကျက်အတွက် ဝါးခွဲပြီး တပင်ကျော် တပင်ချ ရက်ကပ်ကြမယ်"ဟု သူ့အစီအစဉ်များကို ပြောပြလေသည်။

"အေး– ကောင်းသားဘဲ။ ဒို့ တာဝန် ခွဲကြရအောင်"ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သောအခါ သာဥာဏ်က လူများကို တာဝန်ခွဲပေးပါသည်။

"ကျောက်ဒိုးက အုန်းလက်တက်ခုတ်ကွာ။ လှမောင်ကြီးက ရိုင် ရက်။ အုန်း လက် ကို ပန်းဆွဲရက်ဖို့အတွက် ငါတာဝန်ယူတယ်။ မျက်နှာကျက်နဲ့ကျန်တဲ့ ဟာကိုတော့ အားလုံးဝိုင်း လုပ်ကြတာပေါ့"

သာဥာဏ် ခွဲပေးသော တာဝန်ကို ကျွန်တော်တို့တတွေ မခိုမကပ် လုပ် ဆောင် ကြ သည်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် အိုးစည်ဝိုင်း မဏ္ဍပ် ကလေးမှာ ခါတိုင်းထက်ပို၍ လှပခမ်းနားစွာ ပြီးစီးသွားလေပြီ။

ပွဲနေ့တွင်ကျွန်တော်တို့သည် အိုးစည်ဝိုင်းမဏ္ဍပ်အတွင်း၌ အိုးစည် ဗုံမောင်း တီးကာ အလွန်ပျော်ရွှင်နေကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ မဏ္ဍပ် အတွင်းသို့ ဘိုးသာဖြိုး ရောက်လာပါသည်။ မဏ္ဍပ် ဆောက်တုန်းက ခြေဦးမျှမလှည့်ခဲ့သော ဘိုးသာဖြိုးကို ကျွန်တော်တို့ မမြင်ချင်ပေ။

"ကလေးတို့ ပျော် ကြ ရဲ့လားကွဲ့"

ဘိုးသာဖြိုးက စကားစလာသည်။ ကျွန်တော်တို့က ပြန်မပြောပါ။

"ကလေးတို့ အဖိုးကို စိတ်ဆိုးနေတယ်ထင်တယ်။ အဖိုးက မင်းတို့ ကလေးတွေကို ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးတဲ့စိတ်ဓာတ် ရှိလာအောင် တမင် ကူမလုပ်ဘဲနေခဲ့တာကွဲ့။ ခုတော့ မင်းတို့ ကလေးတွေ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးပြီး တာဝန်သိတဲ့ စိတ်ရဲ့ အကျိုး အာနိသင်ကို သိကြပြီ မဟုတ်လား"

သည်တော့မှ ကျွန်တော်တို့လည်း ဘိုးသာဖြိုး၏ စေတနာကို သ ဘော ပေါက် သွားကြပါတော့သည်။

ဆရာစံ

နဂါးထိပ်က ဂဠုန်ပျံ

လယ်သမားရဲ့အလံ။

ဆရာစံ ဇာနည်ဘွား

ပြည်သူချစ်တဲ့သား။

မတရားတဲ့ နယ်ချဲ့ကို

တော်လှန်ကြမယ်ဆို။

မိုးကြိုးသံလို စိတ်မာန်ကြွ

သတ္တိဂုဏ်ရောင်ပြ။

မြန်မာ့သားကောင်း အမည်ခံ

ဒို့မျှားဦးထိပ်ပန်။

ဆရာစံ လယ်သမား

ဦးကျေး၊ ဒေါ်ဖက်သား။ ။

မောင်မင်းယဉ် (ကူမဲ)

R. 517

တောဝက်

တောဝက်၏ဦးခေါင်းမှာ ရှည်မျောမျော ဖြစ်ပြီး နှုတ်သီးရှည်သည်။ ခြေချောင်းများမှာ တိုပြီး သန်မာသည်။ ဇက်ပိုးမှ စပြီး ကျောရိုးတလျှောက် ကြမ်းတမ်းသော အမွေးရှည်များရှိသည်။ အရောင်မှာ မည်းနက်သည်။ အထီးများသည် ပုခုံးမှအမြင့် ၂ ပေ ၆ လက်မခန့်ရှိပြီး၊ အလေးချိန်ပေါင် ၂၀၀ မှ ၃၀၀ အထိ ရှိတတ်သည်။ အစွယ် ၆ လက်မမှ ၈ လက်မအထိ ရှည်သည်။ အမများတွင် အစွယ်မရှိပေ။ အကောင်ပေါက်ကလေးများ၏ အရောင်မှာ အဝါရင့်ရောင်ဖြစ်ပြီး အညိုစင်းကြောင်းများ ရှိသည်။

အနံ့ခံအလွန်ကောင်းပြီး၊ အကြားအမြင်သင့်သည်။ အိမ်ဝက်များကဲ့သို့ အသံပြုတတ်သည်။ လမ်းလျှောက်မြန်သည်။ အန္တရာယ်နီးပါက အလွန်လျင်မြန်စွာ ပြေးနိုင်သည်။ နံနက်စောစော၊ ညနေပိုင်းနှင့် ညဉ့်အချိန်များတွင် သွားလာကျက်စားသည်။ အေးသောရာသီတွင် နေ့အချိန် ထွက်တတ်သည်။ ပူအိုက်သောနေ့များတွင် ချုံအောင်းနေသည်။ ရွှံ့အိုင်များတွင် လူးလေ့ရှိသည်။ စွတ်စို၍ ချုံနွယ်ထူထပ်သော တောများတွင်အနေများသည်။

သီးနှံပင်များ၊ အမြစ်များ၊ ပိုးမွှားငယ်များ၊ မြွေများနှင့် အလွယ်တကူတွေ့ရှိသော အသားများကို စားသောက်သည်။ မြွေကိုက်လျှင် မသေ၊ မြွေဆိပ်သည် ဝက်၏ အဆီပြင်ကို အန္တရာယ် မပြုနိုင်ဟု ဆိုသည်။

မိုးဦးမတိုင်မီ သားပေါက်ပြီး မိုးကုန်လျှင် တကြိမ် သားပေါက်ပြန်သည်။ တကြိမ်လျှင် လေးကောင်မှ ခြောက်ကောင် အထိ ပေါက်ဖွားသည်။ အမသည် အသိုက်ပြုလုပ်လျက် သားငယ်များကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သည်။ အသိုက်ပြုလုပ်ရာတွင် မြက်ပင်များ၊ ဝါးကိုင်းများ၊ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို အသုံးပြုသည်။ အထီးများလည်း အသိုက်လုပ်၍ နေတတ်သည်။ ဝက်သိုက်၏ အမြင့်မှာ လေးပေခန့်အထိ မြင့်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတွင် တွေ့ရှိနိုင်သည်။

ရဲမြင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/